

POEMATIA.

Carmen amat, quod quis, carmine digna gerit.
Claudian.

Scriptum
Henricus Berkel & C.
Pro Anim Oxon.
3

Ann. Dom. 1645.

POEMATA.

Commons and the University of Bonn
Citation

Ann. Dom. 1745

Lectori Lecto.

Minorenni hac Ingenii Progymnasmata, Societate fabulum imitantia, pulvere patrim Pædagogico, arenâ partim Academicâ, Poeticum exercere Tyrocinum: quorum infantiam cum edentula sat fatur innocentia, non etiam argueret brevisas; nisi Plagiarii Milites viaticum surripuissent mihi literarium; & Barbarie panè Stylum superantes, fasciatim colligatam pro Fasciculo concremassent Sylulam. Ha vero Arbuscula eo quòd domi repudiata sospitabantur; damnaeque flammis, aliam (an mitiorem nescio) sortita sunt lucem. Fruchantur Fata Sinepse cum naufragiis, ubi subsidensibus ponderosis superenatant leviora, quorum aliqua commensa sunt eodem quo scribantur spacio, eadem quâ legantur negligentia. At quid mi Epistolarem curatio est Apologiae quæ

Non recito cuiquam nisi amicis, idque coactus;

Non ubivis, coramve quibuslibet:

Scilicet ἀναγκαζόμενος τὸ ἀπολογεῖσθαι, molestissima libello in Aushorem licet famulo cogor subscribere; & Minerva mea cerneret ante vitam Typographicam extincta, velut Cerebelli Caput Mortuum custodire non quibz libet.

*Ad JACOBUM, Carolini Stemmatis Secundo-
genitum, Ducem Eboracensem, & Suum.*

Cùm Toga sanguineos audet potare colores,
Et superindutum fert animosa sagum;
Invideatur eis cur duplex Laurear' Non est
Armatum, Galeam nì Caput intus habet:
Hostes dextra domet, Cerebro Victoria victa est;
Hac Numeri cõeunt, Hoc cõiere duces.
Vitam Magnanimi, satagunt & perdere Mortem
Præcipites; Res est ingeniosa Mori.

*In Honoratissimum Dominum EDOARDUM
LITTLETON, Magni Anglia Sigilli
Custodem, & Chiliarcham.*

TRuncatus manibus, ne ferret munera Iudex;
Olim oculis captus, ne caperetur, erat:
Vteris ambobus melius *Διούχοιο* Kert-ερχω,
Jura Oculo tueris, Jura tuere Manu.
Arma Togæ socias, Custos utriusque Minervæ,
Juridicum Bellum, bellica Jura facis;
Nata sit Astræi cùm Legum diva Gigantis,
Herm-arjuni fas est Hanc habuisse Ducem.
Hercule sub duplo non est dubitare Triumphos,
Qui Verbo mentes, Verbere membra domet.

Tormenti

*Tormenti Oxonia fusi.**Emptio.**Jupiter Tomans figuretur.*

Abstulit æthereos ubi fraude Prometheus ignes,
 Sensit Fulmineo sat superesse Jovi:
 Sic rapuere licet Populumque, & Tela Rebelles,
 CAROLUS invenit vel Spoliatus opem.
 Armata en Oleum mutat cum Sulphure Pallas,
 Spretum Vulcani læta subire jugum;
 Dum parit, æratæ Tormentum rivulus undæ,
 Exuperans sonitu Fulmina, Cæde Luem:
 Nec tactu Glans sola necem, quandoque suscitosa
 Imprimat, & vitam quæ fovet Aura, rapit,
 Incipe Sulphureis Orco præludere Flammis,
 (Igne alio digni qui periere Tuo)
 Ut debellatos doceas (Bombarda) Gigantes,
 Tantum Cæsareos bis jugulare Globos.

*Promethem Asquatur.**HENRICO SPELMANNO Equiti**Aurato Exequia.*

Primævo moriente cadunt Flos, Germen, Arista;
 Provesto, Messis tota, Corona, Nemus:
 Hic inonusta Ratis, cumulat Mercibus alter,
 Mors Juveni Portus, Naufragiumque Seni:
 Victima grata cadit, Cædes invisa Tonanti,
 Is vitam Bruti vivit, at ille Viri.

Sed Senium *Spelmanne* tuum non condidit ætas
 Unica, qui mundo mente cœvus eras;
 Ignotum rimatus iter, rerumque Mæandros,
 Quâ nemo poterat Ducere, nemo Sequi:
 Digne magis Statuis, Hermete potentior Hermes,
 Hic solum Ostendit, tu Facis arte viam.
 Religio tibi Natales, Ecclesia Cunas
 Debet, CONCILIIS ipse Columbus eras:
 Hospes quisque domi pridem, Vernaculus exul,
 Patria quæ per Te posthuma facta sibi est;
 Sic natæ tu. Natus ades, Genitorque parentis,
 Anglia te peperit, Nascitur Illa tibi.
 Saxonice veteres spoliasti Anathemasin urnas,
 Sacrilégâ gnarus Templâ beare manu;
 Reliquias: Analecta putans, nisi juncta senectæ
 Virtus, nî tumulo sit Monimenta cinis:
 O quàm præsentis parcus fuit arbiter ævi,
 Qui vel præteritum non periisse finit.
 Nec solum extincti, sed & ipsa *Sepulchra* resurgunt:
 Vita Necem, per quam Mors rediviva, feret?
 Vendaces Fangi loro asperiore flagellas,
 Queis Lasso Pietas, Sacra Rapina Fides;
 Sancta Columba quibus Merx est, Altare Trapeza,
 Quisquis emit Templum, vendere crede Deum.
 Si sua subducens moritur, quæ pæna moratur
 Sacrilégum, qui sic dona Aliena rapit?
 Laus tamen hæc simplex, sed uti cui convenit unus.
 Virtutum nexus, tota Catena favet:
 Sic Individua cùm quis dotatur ab Arte,
 Singula mox Cyclo consociante fluit.
 Saxonica exponant Authorem pulpita, Tantis
 Haud par Lingua tamen laudibus una foret,
 Pandectæve

Pandeſſe ſe ſuus vocom; thema nempe futurus
 Pluribus hiftoriis, quàm modo Lector erat:
 Vixit enim Patriæ tantum, Sibi mortuus olim;
 Nunc moritur Patriæ, vivat ut ille ſibi.

In Charidemum

DUm patitur juſti frater discrimina belli,
 Perjuro potius crimine tutus eris.
 Sic fieri ſalvum, quis crederet eſſe ſalutem?
 Quis Timidi, Genium ſic violare Pium?
 Fortius eſt animæ, quàm ferre pericula vitæ:
 Hic homini pugnat, tu Charideme Deo.

Ubique Mors eſt.

Non tantum pandit tria guttura Janitor Orci,
 Innumero populos Cerberus ore vorat.
 Tolle Famem, Morbos, Pelagique inſtantia Fata,
 Tranabit cupiens abſque Charonte ſtyga.
 Enſe negante, necem feret Annulus, Uva, Cicuta,
 Incluſusque Dolor, Gaudiaque ipſa dabunt:
 Poſte petas lethum, Laqueis, ardente Favillâ,
 Amittas Animam, dum retinere velis.
 Vel cupido vitam poterit tibi quiſque negare,
 Sed cupido mortem nemo negare poteſt.

Hæc gnatocida Virginio

Virginia Moritura.

DUm ſervas animam, deſtructo corpore natæ,
 Impietate pius, ſævus amore parens;
 Multum parta tibi, plus Perdita debeo: non Me
 Tam genuiſſe fuit, quàm necuiſſe Patris.

Narciſſus.

Narcissus.

CUm procius ipse sibi captatur imagine formæ,
 Augebant flammæ undaque, & umbra suas:
 Ruperunt elementa fidem. Venus orta profundo
 Jussit, ut e mediis cresceret ignis aquis.

Salvatoris Natalitium.

SI licet infirmis ipsam salvere salutem,
 Salve Natalis lux, & origo tui.
 Te Mater sine Patre, Pater sine Matre creavit,
 Semideumque virum, semivirumque Deum.
 Oraclum peperit virgo Enthea, cujus ad Ompham
 Fatidici Tripodum conticuere specus.
 Idem Agnus qui pastor erat: Phæbi hujus ad ortum
 Pastorum duxit prævia stella gregem.
 Hæc celebrans mea concelebro Natalia, quippe
 Per Christi vitam vita Renata mihi.

Apum Epicedium.

QUæ modò Narcissi lachrymas, Calicesq; Rosarum
 Epotavit Apis, Rore sepulta suo est;
 In propriam sæcunda necem, sibi cura ruinam
 Struxit, & est Tumulus quæ prius aula fuit.
 Quàm benè Martyrium dicas, ubi flamma Sepulchrum:
 O ubi nunc pietas, si labor ipse nefas!

Univerſalia entitatem habent ab Intellectu.

NIL mirum Ingenii nova quòd Respublica surgit,
 Prægnantis cerebro sic Dea nata Jovis:
 Fit rerum Lucina caput: procul ite Hymenæi,
 Jam sine conjugio possumus esse Patres.

(7)

Producit Ratio, quæ tantùm concipit, & vel
Post Partum fruitor Virginitate Parens.

In Ostracismum per quem Aristides iustus

Athenis exulavit.

QUO jure criminoso
Philoparris exulabat?
Credendus ergo non est
Quod neminem fecellit:
Justitia ne putetur
Quæ punit ipsa justum;
Non Ostracismus iste
Lex, sed ruina Legum:
Regem cavendo, fecit
Rempublicam Tyrannin.

De Proditoribus

REX Philanactas, non Philo. Carolos
Promover, hi prædæ saturi
Vendunt ipsum benefactorem:
Non est hoc lucrari Fidos,
Sed conducere defectores.
Data cùm pereunt, dantem perdunt.

In Smicrinum incarceratum.

DUM nil ais debere, Te nihil dicis;
Debetur omnis pendere impos, haud debet:
Solvendo si non, es luendo Smicrine.

In Fabullam

QUOD nunquam tibi creditur, pœtam
Te non illepidum Fabulla credis?
Et nos fingere possumus; pœta es.

P. B. 53

In

Iov. 3. Ite in Fidei mem.

Quam cuncti stupuerunt, tunc modulamina chorda;
Quoties tremorem sensit, uti pulsus fides:
Orpheus in Choricos animavit saxa; teipso
Ant-orpheo psallente lapidescunt viri.

Dominium & Servitus sub Evangelio sunt licita.

Acephala est Dominos Respublica, clauda Ministros
Si negat: haud Corpus, sed foret illa chaos.
Quis Famuli fastidit opus? sub imagine servi
Christus erat: similem nil vetat esse Deo.

Ad Amicum de Libro suo.

Invidere aliis alii; tibi Zoilus ipse es,
Lector & auditor dum tuus unus eris:
Per quam victurus fac vivat chartula, multi
Scribere praeproperant, edere nemo librum.

In Obiectatorem Heinssii libelli de laude Afellii.

Invide sugillas Heinssius quod laudet Afellum?
Tu celebras laudes Illius, ille tuas.

Luk. 23. 30.

Heu quantâ gravitate premunt peccata, nefandi
Cum superimpositos mallent attollere montes:
Hos sustentarunt, his succubere Gigantes.

In Lycurgum.

Quâ necuit vites, occumbit falce Lycurgus:
Disce, scelus quantum sit jugulare merum.

In Militem Πολυόρκην.

Qui toties Regem esse suo juravit in aere,
Si non jurasset, vera locutus erat:
Juramentales absolviunt debita multa,
Dicta fidem minuunt cum facta, nulla creant.

In Coctum Sacrilegum.

Sacer videri tota vult, & est facere
Decimasque amare proficetur, immo amat.

In Polyamum.

Quod capis in fusi nebulam, laudare, vini
Dolia laudari sic Polyæne solent.
Non tibi flagris aliis tempusve, loculve,
Nam quantus quantus tortus es Ebricatus.

Androgynus.

Dum Pater intendis puerum, Marci que puellam,
Victi ambo vincunt, neuter uterque citior.
Filius haud fieri poteram, nisi filia vellem,
Nec sine Conjugio Virginitate frui.

Pisiculus.

Si tantum spectes, hominem me jure negabis,
Si tantum audieris, jure negabis avum.

Oratio.

Sint animæ tua vela preces, suspiria Venti,
Ducat ad Elyfios styx lachrymalis agros.
Vela dealbabit, venio aspirabit Jovis,
Sanguineoque, plus rore lavabit aquas.
Res interpositi soleant curvare liquores;
Rectificat curvas flebilis unda vias.

Cæcus cæcus.

Ur cæcunt Eros? sic amoris janna visus,
Ast intrat quoties, ostia figit amor.

Open
Page 12/4

In Nigellam.

Albas Æthiopem (factu mirabile) Nutrix;
Sit tibi cum Syndon candida, nigra cutis.

In Oratione Ciceroniana:

Si Tulliano non Syllin caperis modo,
Te Tullianum capiat. Expanso nihil
Scripto amputandum: longa cum pars singula est
Orationum; Tota quælibet, brevis.

Peccata non sunt aequalia.

Culpa minor Bruti quam Numinis; inde Tonantem
Uleuius peccet, credimus esse Pecus;
Descendit solio, ne sit caelestis adulter;
Quique Capram furit, sit Deus ipse Capex.

In Madulſam.

Ter de uersa die, ter de spumavit Jasehum,
Jactat de hinc crebrum sobrietatis opus;
Fallitur; hunc habitum varius non perficit actus:
Sobria quæ tories, vix fuit illa semel.

In Philanum.

Rides, decepit quod me rivalis amantem;
At tu scis cunctos fallere: temet amas.

In Mendacem.

Quid constante fidem moliris ludere falso,
Nunquam non factus recta per Antiphrasin?
Nulli verba dabis, conatus fallere cunctos;
Vis bene mentiri, vera soleto loqui.

Luminis

Luminis reflectio.

Aspicis argentes ubi spargunt sidera flammæ,
 Astra repercusso terra calore ferit;
 Et si non tetigit, potuit tetigisse videri
 Telluris pietas ambitiosa polum.
O quales hominem mores Natura doceret,
 Ingratum quæ vel non finit esse solum.

Luna inconstantia.

Quod fuit Oceani, refluitque reciprocus æstus,
 Nil mirum in causâ si vaga stella fuit.
 Datque capitque vices, variis argentea furtis,
 Nec tot sæmellis vota, quot ora Deæ.
 Titanis coitu gaudens (magis Bndymionis)
 Ipsa licet mulier, cornua fronte gerit.

Homo.

Vita via est, Mens est peregrina, viatica Virtus,
 Hospitium Corpus, Mors finis, Partia Cælum.
 Componunthominem Pulvis, Lachrymaque, quid ergo
 Displaceat pro veste Cinis, Fletusque dicta.

In Asylum.

Elumbate senex nuptæ jungere puellæ?
 Conducere hæredem, hand maritum est ducere.
 Effatus nequeas unius funere membri
 Placere sponsæ, morte cunctorum potes.

Risibilis est Hominis proprium.

EST homini proprium, propriumque est Risus inepto:
 An non desipere humanum est? Res unica monstrat
 Doratum ratione virum, & ratione carentem.

Scevola ad Dexteram.

Fervidiore calens quam Dextera, Mutius igne,
 Flammas lacessit, urere ardentem putes.

Alloquiturque manum; Me sic ulciscere, & hostem;
Teque expiet lustralis errantem focus.
Invidiosa Deis, mihi conclamata videris:
Quæ dextra nq̃ es Patriæ, nec sis Mea.

Reverendissima in Christo Patri ac Domino, Domino GU-
LIELMO LAVV, Archiepiscopo Cantuariensi Aca-
demia Oxoniensis nuper Cancellario Honorati-
ssima &c. Parentalia.

Disce ambare.

ECclesia quondam hæc Triumphantis
Archangelum, ah verè nimis
Jam Militantis Martyrem, quàm sat
Celebrabimus Apotheosi!
Quales ad Aram accessimus antè pro Te,
Tales ad Te nunc accederemus,
Nì pietas generosior esset
Imitari Heroas, quàm Colere:
Et tu Sacros malles facere,
Quàm fieri Sanctus.
Qui fidelitate non fide
Romam, Christi Sponsam
Schismaticis Deformatam,
Defloratam Hereticis,
Primæva restituebas Virginitati:
Et gloriæ Pulchritudinis pompe:
Tu Pietatem Doctrinali pabulo fovebas,
Necnon decoro vestiebas Disciplinæ:
Laurus amicus;
Torpeat ne nuda Sanctorum,
Aut famelica languescat:

Perfecta

Perfecta Religio, nec Umbra, nec Cadaver est.
 Testor at Ædem Paulinam, Baptistica testor
 Mœnia, Te neccum ambiisse
 Titulum novæ Foundationis, aut Ecclesiæ,
 Attamen novatæ;
 Magnificus simul, atque Modestus.
 Hæc etiam Templi Renovatione,
 Antiquitatis æmulus.
 Nec Matri Natus eras almius Ecclesiæ;
 Quam Nutrici
 Alumnus Academiæ:
 Suffulcit hanc dextera vestra firmis
 Edificiorum
 Destinis,
 Legum & columnis magè mansuris;
 Accepit Lapideum,
 Sed Marmoreum
 Reliquit, heu! Lycæum.
 At Athenæ vel reliquæ linqui
 Non videntur, donec ades Muneribus perennis:
 Cujus Laudibus
 Beneficia tua simul
 Materiam suppeditant, & Verba,
 Dissonas quot Linguas Babylonis
 Turris audit, capit Ordinatas
 Totidem Stoa nostra de Tuo
 Peculio:
 Amalthæa folia, vel Amalthæa diphthera,
 Salomonis
 Et Pancarpia,
 Vilescunt collata Voluminibus Vestris:
 Quæ undique colligi studuit ambitus Tuus,
 Quis emptis careas Unus emptor;

Neve quid Oxoniò neges, negabas
Soli Tibi ipsi Tua.

Crimeliorum sed fodina

Inventa hæc poterat magis latere, (stiens

Nisi addidisses huic Babeli Interpretem, hominis ge-

Lapsum Secundum restituisse, novus

Linguarum Soter, uti Christus Mentium;

More & Ore, ut Unitas sit Uniformitasque nobis.

Hæc autem

Apertis Manibus munificencia

Induxit manicas; ac pedicas tulit

Huic Danieli Op. Domini

Et sua Capiti capitalis erat

Doctrina:

Proh Crimina inaudita! utinam Epidemica!

Qui Lætus summos ubi sursum ascendit honores,

Et Gentilitia: instar Alaudæ

Alacritate non minore decedit deorsum;

Cumque Accusatorum Vipereos gyros

Ut Paulus Serpentem excussit illæsus:

Post Lustrum

Moriendi;

Quum perpeffus erat vitæ, mortisque Senium;

Judex severus Sibi,

Condono cor Judicibus

Severior,

Nolens deferere Crucem, sive Coronam,

Ut Salvus esset, cum periculo Salutis centior;

Vbi pro Nobis vixisset Martyrium,

Gratitudine æmulâ

Ipsò immolatur pro Deo, vel Sacrificio Victima.

